acipe ꝓpter pulchritudinem curre ad dnm nrm ihm xpm qui est pulchor omni homine. Vnde ps. Speciosus forma pre filijs hominum. ergo illum debes hoc a no aliud Si vero aliquem vis acipere ꝓpter sapietiam: curre ad dnm nrm ihm xpm qui ipse est sapietior omni homine. Vnde apls. O altitudo diuitiarum sapie a scie dei. Ecce illum viri acipe des a no aliud

De cordia. Ca. lxxvi.

Accidit in qdam ciuitate qui erat duo medici optimi in omi scia medicinali imbuti qui oes ad eos venientes de qcumq; infirmitate cuiabat ita qd peitꝫ ꝓpls ignoabat qs eorum esset melior Infra tps erat inter eos contentio qs eorum esset maior atq; pfectior. Ait vnus alteri. Rme: no sit inter nos discordia nec inuidia. neq; contentio qs nrm e pfectior. Sed vnum faciamus. a quicumq; ex nobis defecerit fit ille seruus alterius Ait alter dic m qd e illud? Et ille. Ego duos oculos tuos de capite eruam sine grauamine ea super mensam tuam ponam. Et qm tibi placet in capite tuo sine lesione tua ponam. Si vero mecum hoc idem p oia fecerit: eqles almo simus a qlibet alterum nutriat sicut fratrem suum. Si vero aliqs defecerit: seruus alterius erit. At ille. Optima pbatio per oia m bene placet. Ille vero q qstionem ꝓposuit accepit instrumenta sua a infra oculos alius cum qdam vngento nobilissimo interius a exterius liniuit. Et cum instrumento suo duos oculos socij extraxit a super mensam posuit a ait socio suo Rme: quo tibi videt? Et ille Vnum scio qd nihil video qd oculis careo a tm nullam lesionem sentio. Sed mo vellem qd oculos meos sicut m pmisisti restitueres. Et ille. Libenter attemptabo. vngentum accepit a oculos interius a exterius sicut prius munxit a oculos suos reposuit. Et ille. Rme quid iam tibi videt? Et ille. Optime qd in extrahendo nullam lesionem sensi. Tunc dixit ille. Jam restat vt m simili mo mistres. Qui ait. Presto sum. Accepit instrumenta sua a vngenta sua sicut ille fecerat intus a exterius liniuit deinde oculos eius extraxit a super mensam posuit a ait Rme quid tibi videt? Et ille. Mihi videt qd oculos perdidi tamen nullum dolorem sensi sed vellem libentissime qd oculos habere. Cum vero ille parasset instrumenta sua vt oculos restitueret: fenestra domus erat apta a qdam corum intrauit videsq; oculos in mensa subito vnum oculum rapuit a auolauit. Medicus ꝫ percipiens est contristatus totaliter. Et ait intra se. Nisi oculos socio meo restituam suus eius ero. Respiciens alonge videnscq; capram oculum extraxit a in locum oculi ablati reposuit. ꝫ factoꝫ dixit socio suo. Karissime: quid tibi videtur? Qui ait. Nec in extrahendo nec in reponendo aliquam lesionem sensi. ꝫ vnus ex oculis meis sp sursum ad arboꝫes respicit. Et ille. Exquo ita pfecte medicinam meam tecum feci sicut a tu: mo almo sumus eqles nec inter nos sit contentio Et sic almo pus ꝫ adiuice sine contentione vixerunt

Rmi. p istos duos medicos intelligere debemus legem nouam a antiquam ambe curabant quantum ad salutem aie Facta est contentio a adhuc e inter xpianos a iudeos q lex est melior et pfectior. Ad pbandum veritatem qlibet oculos alius extxit Hoc e dictu. In lege antiqua multa fuit a quibus deus extraxit sicut dcm precep in antiqua lege Sicut saluator ait Non veni soluere legem ꝫ implere vt si aliqs intendat deum videre oportet vt ad nouam legem recurrat a tunicam baptismi se induat Corvus venit a rapuit vnum oculum iudeorum vt no posset veritatem videre a in loco huius ponebat oculum capre scz quasdam ceimonias quibus vtuntur p qs credunt deum videre a ibunt ad tenebras exteriores vbi erit fletus a stridor dentium

Qꝫ ad diuitias no est anhelandum. Capit. lxxvii.

Erat qdam rex q duas filias habebat Vna erat pulchrima a omibus amorosa. ꝫ altera minor a omibus

odiosa Rex videns filias suas vnam pulchrā aliā nigrā eis noia īposuit. Pulchre filie imposuit nomē. s. Rosimūda Nigre filie nomē. gratia plena Deinde pconē p totū regnū misit p mulgādo q oēs venirēt. a filias suas in mrimoniū daret illis q ad ꝗ dignī essēt Qcūq; vo pulchrā filiā in vxorē accipet: nihil cū ea nisi pulcritudinē obtineret. Si q nigrā filiā īvxorē accipet: totū regnū post eiꝰ decessu cū ea obtineret: Multi ꝗ audiētes ad curiā regis venerūt. a cū duas filias viderēt: oēs ad pulchrā filiā currebāt. a eā in vxorē petebāt Gratia plena nigr filia amare fleuit. Ait ei rex. O filia: ob quā rē affligitur aia tua? Ait illa. O dñe nullꝰ ē q me visitet nec mecū loq̄tur. omīs ad sororē meā currūt a oēs me despiciūt. Ait pē. O filia: ignoras q oia mea tua sunt. a q te despōsauerit regnū meū obtinebit? Illa sic ꝛsortata a fletu cessabat Dꝰ hꝰ venit q̄dā rex ad curiā regis a cū vidisset pulcritudinē Rosimūde: eā in vxorē petijt tm̄ cum sua pulchritudine. Rex pater puellā ei dcessit a cū magno gaudi eā despōsauit Stabat altera filia p multos annos ātq̄ esset despōsata Tādē q̄dā dux nobilis ꝗ paup intr̄ se cogitabat Licet puella turpis fuerit: tm̄ q̄cūq; eā habuerit regnū cū ea obtinebit prexit ad regē a eā in vxorē petijt. Rex vo gauisus ē eā despōsauit cū magno gaudio. a post mortē regis totū regnū cū ea obtinuit.

¶ Moralizatio

Mi. rex iste ē dñs nr̄ ihs xps. Filia rosimūda tā pulchra ē mūdꝰ iste. Vn̄ pauci inueniūt q nō mūdū sup oia appetunt tādē nihil cū ea obtinebūt nisi suā pulcritudinē ꝗ ē vanitatē a diuitias a fīē pulcitudo p īfirmitatē famē a senectutē ām̄bilat ita diuide huiꝰ mūdi trāseūt p mortē a sepe añ Et ideo fatui sūt q mūdū despōsāt. Altera filia. s. gratia plena q ē turpis a oibꝰ odiosa: ē te ē paupta. s quā miro mō deꝰ dilexit a ideo ve-

eat gratia plena qr p eā deuenit ad diuicias Veruntn̄ pauci sūt q eā despōsare volūt p̄mo ē oibꝰ odiosa. tn̄ q eā desponsauerit vitā eternā habebit

De constātia amoris mutui.

Capitulū septuagesimū octauū

Ex q̄dā pulchrā filiam hebat q erat duci nobilissimo despōsata cū q pulchrā plē hebat a maxima int̄ eos erat dilectio Dux vo mortē de cuiꝰ morte facta ē plāctus magnꝰ in cīate. Dña vo satis honorifice eū sepulture tradidit Post mortē amici eiꝰ ad eā venerūt vt secūdo viro nuberet allegātes sibi etatē ītegrā ac pulchritudinē suā. Dña vo respōdit Vir alterū habere nolo qr vir meꝰ q mortuꝰ ē erat tā bonꝰ dulcis ac diues per oia q mevltra modū dilexit Et ꝓpt̄ nimiā dilectōē int̄ nos eiꝰ mors tātū me affligit. q vt credo viuē ñ potēo. Si vo talē virū ponamꝰ q iuciuē possibile esset ei ātē me mori a tūc esset mihi grauis afflictio iā habeo q nunq̄ virū aliū cāpere volo Si malū vir accipē: esset mihi graue pꝰ bonū habere pessimū.

¶ Moralizaꝰ.

Arissimi rex iste est deꝰ filia aia ad dei similitudinē creata q eāt nobilissimo viro. s. dño nr̄o ihu xpo p vtutē baptismi despōsata q sūma dilectōe nos dilexit qr ī cruce p nobꝭ mortuꝰ ē q̄ vir aliū p illo nō accipias ꝗ ē aliū nūq̄ tātū diligas. a sic cū eo regnabis.

Qꝰ q̄s nescit: p̄sumere nō audebit.

Capitulū septuagesimū nonū.

Erat q̄dā rex q miro mō puos camiculos dilexāt die ac nocte bn̄ latitēs: ītātū q ī gremio suo eos q̄escē pmisit a ibidē pauit Illi vo sic ꝛsueti erāt in gremio eiꝰ dormiē a cōedē q vix alibi cē volebāt a qnq̄ circa collū regis pedes ponebāt. Et sic rex solaciū mgnū a ludū cū eis hebat. Eāt tē q̄dā asinꝰ q cū oia ista vidisset ī corde suo cogitabat. si ego cā

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf